

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 8

Filip și famenul Etiopian

35 Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Isus.

36 Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis : „Uite apă ; ce mă împiedică să fiu botezat ?”

37 Filip a zis : „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Famenul a răspuns : „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”

38 A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

39 Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

40 Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezareea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile prin care trecea.

CAPITOLUL 9

Întoarcerea lui Saul

1 Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot 2 și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

3 Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. 4 El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea : „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești ?”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

5 „Cine ești Tu, Doamne ?”, a răspuns el. Și Domnul a zis : „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.” 6 Tremurând și plin de frică, el a zis : „Doamne, ce vrei să fac ?”

„Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci.” 7 Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți ; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. 8

Saul s-a sculat de la pământ; și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc. 9 Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic. 10

În Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie : „Anania !” „Iată-mă Doamne”, a răspuns el.

11 Și Domnul i-a zis : „Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă „Dreaptă” și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă ; 12 și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea.” 13 „Doamne”, a răspuns Anania, „am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților

Tăi în Ierusalim ; 14 ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.” 15 Dar Domnul i-a zis : „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel ;

16 și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.”... [Cont. în nr. viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

[Biblia, I Samuel 25 : 6]

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • NR. 119 • Cod 320 030

Nr. 242 / Duminică 21 Octombrie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Charles Darwin, Făuritorul de mit (V)
- Scriptura ne deschide mintea
- Umbra unui nume mare
- Proverbe armenești despre neajuns
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

PSALMUL 37 : 38
„Dar cei răzvrățiți sunt nimiciciți cu toții, sămânța celor răi este prăpădită”.

DE MEMORAT / JOI 25 OCTOMBRIE 2018

Editorial. Mai există vreo cale de speranță ?

Ce mare și minunat este harul lui Dumnezeu, care caută ce este pierdut și poate să mântuiască oameni în privința cărora noi ne-am pierdut orice nădejde.

Într-adevăr, Isus mai adeverește și astăzi cuvântul Lui : „**Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut**”.

În anul 1907, o soră medicală fericită și-a adus o prietenă, la un creștin dedicat lui Isus. Această prietenă era o bețivă, încătușată de mulți ani, (fiind nenorocirea bătrânului ei tată), o fată de vreo 32 de ani.

Creștina se străduise sincer de-a lungul anilor, prin îndemnuri și avertizări să-și ajute prietena să scape din lanțurile viciului. Bețiva semnase o juruință de abținere și făcuse planuri – cine știe de câte ori. –

Și alții s-au străduit pentru această faptură omenească – totul părea să fie zadarnic. Cele două au venit acum cu întrebarea :

„**Mai există vreo cale de speranță, de ajutor ?**”

Creștinul care cunoștea Biblia le-a arătat pur și simplu cuvântul : „**Dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi**” (Ioan 8 : 36)

Apoi a întreat-o pe fata care era dependentă de alcool, dacă voia să creadă cu sinceritate acest cuvânt și să se încredințeze Domnului Isus, care era de față.

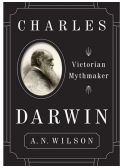
Au îngenunchat și ea I-a spus Domnului cu cuvinte simple, copilărești, că : **acum își încredințează toată viața în mâinile Lui.**

El să-i ia lanțurile păcatului și să șteargă cu sângele Lui prețios toate petele ei, să-i dăruiască viața nouă, veșnică.

Doi ani au trecut fără ca slujitorul lui Dumnezeu să fi auzit ceva despre mersul problemei ; apoi Domnul a condus-o pe sora medicală iar la el cu un prilej deosebit și ea a relatat că prietena ei era deplin eliberată de viciul băuturii în ceasul acela, că alcoolul pierduse orice putere de atracție pentru ea.

Domnul răspunsese rugăciunii credinței cu o eliberare completă.

Charles Darwin, făuritorul de mit. Recenzie de carte (V)

Unii dintre criticii lui Darwin i-au fost prieteni ori colegi care au avut interese intelectuale similare. Practic, Wilson examinează fiecare carte ori pamflet critic publicat în Secolul XIX la adresa lui Darwin și a teoriilor lui evoluționiste.

Probabil că aceasta este cea mai mare realizare a cărții.

Fiecare capitol discută un aspect al teoriilor lui Darwin și le examinează în lumina criticilor făcute de contemporanii lui, dar și în lumina descoperirilor arheologice de după moartea lui Darwin.

O realizare principală și pozitivă a cărții este că, chiar dacă cititorul nu e de acord cu Wilson și critica lui la adresa darwinismului, ea examinează, în câteva paragrafe, succint și pe înțelesul cititorului, argumentele principale construite în ultimii 150 de ani împotriva evoluționismului.

Pentru a răspunde criticilor lui care sunt neo-darwiniști, Wilson recurge la știință. Spre deosebire de teoriile lui Darwin, datele științifice nu sunt supoziții ci adevăruri cu care trebuie să se confrunte și discipolii lui Darwin.

Înainte de a se lansa în examinarea aprofundată a vieții și operelor lui Darwin, Wilson credea că știința sprijină teoriile evoluționiste ale lui Darwin, dar, la scurt timp, a descoperit că descoperirile științifice făcute după moartea lui Darwin mai mult contrazic decât confirmă teoriile lui. Wilson a fost, de fapt, uimit de asta. El scrie : "And this is where I was astonished" ("Și tocmai asta m-a uimit").

Volumul de literatură critică la adresa darwinismului a devenit astronomic și este în creștere. Astăzi sunt mai multe școli de evoluționism iar teoriile fundamentale ale lui Darwin sunt re-examinate de discipolii lui pentru a le insufla credibilitate în lumina noilor descoperiri științifice.

De exemplu, în opinia lui Wilson, teoria evoluționistă, așa cum a fost ea enunțată de Darwin și reformulată de discipolii lui, a fost anihilată de descoperirea și decodificarea codului genetic uman, cu câteva decenii în urmă. Ca urmare, e indubitabil că nu există un consens în lumea darwinista privind evoluția.

Eroarea fundamentală a darwinismului - *natura non facit saltum*

Cea mai mare eroare a lui Darwin, afirmă Wilson, este teoria lui că speciile de astăzi *au evoluat de-a lungul a milioane de ani, că procesul evolutiv a fost extrem de lent dar că a rezultat în transformarea unei specii într-o altă specie, total diferită, ajungându-se astfel până la ființele umane și speciile zilelor noastre.*

În opinia lui Darwin, "natura non facit saltum" ("natura nu face salturi"). Nu există nicio dovadă care să sprijine această concluzie, afirmă Wilson.

Dimpotrivă, Wilson e adeptul variantei din gândirea evoluționistă conform căreia procesul evolutiv se produce în interiorul fiecărei specii și nu ca rezultat al unui proces evolutiv, ci este rezultatul unor salturi transformative radicale și abrupte.

În alte cuvinte, și pe înțelesul tuturor, dacă Darwin afirma că peștele, de exemplu, s-a transformat în pasăre pentru că lacurile au secat și, pentru a supraviețui, procesul evolutiv a transformat aripile peștelui în aripi de pasăre, Wilson afirmă contrariul. (Va continua)

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

301. Sfânta Scriptură

Miron Costin (1633 – 1691) : „Crez din Scripturi știm, și din Scriptură avem și sfânta credință a noastră creștinească și mântuirea cu coborâtul Fiului Lui Dumnezeu, și întruparea Cuvântului cel mai înainte de veci, în firea omenească. Scriptura ne deschide mintea de ajungem cu credința spre Dumnezeu, Duhul Cel Sfânt și nevăzut și necuprins și neajuns de mintea și de firea omenească.

Scriptura, depărtate lucruri de ochii noștri, ne face de le putem vedea cu cugetul nostru.

Să nu pomenim de marele Moise, carele după atâția ani a scris letopisețul* dela zidirea lunei, că acesta a avut pe singur Dumnezeu dascăl și învățător, cu rost către rost.

Omer [Homer] filozoful, în douăsutecincizeci de ani a scris după risipa Troadei, războaie ce au fost. Lui Filip Plutarchus în (după) patrusute de ani a scris viața și faptele vestitului Alexandrului împărat în lume Machedon.

Titus Livius a scris cursul a toată împărăția Romului [Romei], în șaptesute de ani și mai bine după urzitul Romului și cu osteneală a scos lunei le vedere istoriile”.

* Scriere veche cu caracter istoric, în care evenimentele sunt prezentate în ordine cronologică.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Magni nominis umbra** (lat. „Umbra unui nume mare”) – Expresie a poetului latin Lucan (Marcus Annaeus Lucanus), din *Pharsalia* (I, 135), un poem epic în care povestește luptele dintre Cezar și Pompei. Autorul folosește aceste cuvinte la adresa lui Pompei, care, ajungând o umbră a luptătorului de altă dată, a fost învins de Cezar, la Pharsalos, în anul 48 î.e.n. *Magni nominis umbra* se referă și astăzi la persoane, lucruri sau locuri din care nu a mai rămas decât amintirea gloriei trecute, decât numele. „Nu sunteți decât un abur, care se arată puțintel, și apoi piere”. (Iacov 4 : 14)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10

Nu ceea ce mâncăm este ceea ce ne mistuie

Resentimentul ei a produs un spasm al sfincterului piloric și a făcut un ulcer ...

Aceiași poveste ar putea fi spusă - cu alte amănunte - despre zeci de mii de creștini convingși, care în loc de ulcere sângerânde, se îmbolnăvesc de una din bolile psihosomatice deja enumerate.

Legămintele făcute în fața unui altar nu sunt suficiente.

Trebuie să răstignim Eul nostru zilnic și să dăm ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu dacă vrem să fim eliberați de ase-menea boli.

Mai mult, ființele omenești nu sunt perfecte în cunoștință.

Putem să facem încă greșeli în aprecierile și în atitudinile noastre față de alții.

Cu adevărat, în măsura în care înțelegem și ascultăm de directivele din *Cartea Călăuză* [Biblia], vom fi binecuvântați în trup și suflet.

Aici este potrivită muștrarea din epistola către Evrei: „Urmăriți pacea cu toții și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Luați seama bine ca **nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu** pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare și mulți să fie întinați de ea”. (Evrei 12 : 14 - 15).

Nu este deci atât de important ceea ce mănâncă o persoană, ci **rădăcina de amărăciune, ura, vinovăția, resentimentul care o rod**. Doza de bicarbonat de sodiu introdusă în stomac nu va fi niciodată suficientă să neutralizeze acești acizi care distrug trupul, mintea și sufletul. [Va continua]

Proverbe armenesti despre neajuns

• Nu e pește fără oase. • Nu e trandafir fără spini. • Orice pară are și coadă. • Nici luna nu-i nepieritoare. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuțit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”